

عنوان مقاله:

شمس در آینه ی ادبیات

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان و ادبیات ملل (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 51

نویسنده:

زهره طغیانی - کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

شمس تبریزی از جمله مفاخر تاریخ و فرهنگ این مرز و بوم شناخته می شود که در اندیشه هایش رهیافتی برای رسیدن به ذات یکتای بی همتا قرار داشت. از این رو شناساندن و معرفی آثار و داشتن نگاهی نو به سلوک فکری شمس به سبب گره خوردگی عمیق آن با مردم یک ضرورت است تا متون غنی فرهنگی به صورت پیراسته و پالایش شده در اختیار همگان قرار گیرد. شمس تبریزی هم چنان یکی از چهره های ناشناخته تاریخ عرفان و ادب ایرانی-اسلامی است. بخش مهم شناختی که از او داریم، مدیون مولانا جلال الدین محمد بلخی است که شعر و عرفان خود را ارمغان او می داند و معانی آثارش را عطایا و افاضات وی. اما شمس خود سخنانی دارد که در «مقالات» او گرد آمده است و دسترسی بدان را مدیون محمد علی موحد هستیم. این یادداشت ها با مطالعه تحلیلی از همان مقالات فراهم آمده و گفته های بی واسطه خود اوست. سعی شده است مهم ترین دیدگاه های او در موضوعات اساسی از جمله خدا، وحدت ادیان و رسالت انبیا، شریعت و متابعت، خود شناسی، جمع ظاهر و باطن، استقلال رای و نفی تقلید، استعداد و اهلیت لازمه هدایت و تربیت، خوش خویی و فراخ روحی، حقیقت را از پنجره های متعدد نگریستن و آینه مرگ، به صورتی نسبتا مدون ارائه شود. شمس به دلیل تأکیدی که به استقلال رای و دوری از تقلید دارد، به همه این موضوعات با دیدی متفاوت و کاملا شخصی می نگرد؛ بدین سبب امروزه می توان هم نوع تفکر را از شمس آموخت و هم تعالیم او را که حاصل نگرشی مثبت به زندگی است

کلمات کلیدی:

شمس تبریزی . مولانا . عرفان . تصوف . قونیه.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263915>

